

[SARABAITA *sb m*

Pierwsze trzy a jasne.

pl N sarabaitowie, sarabaite [zapis: -ae]. ♦ I sarabaitami.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: sarabajta.

Mnich niemający reguły, żyjący poza wspólnotą [sarabaita Łac śr]: Sarabaitae Pułtelnicy bezzakonni bez reguły bez Opátá. RegułaKlon F2 marg; Czwarty lepak rodzaj ieft Mnichow ktore Gyrowagos/ to ieft kołowrotámi ábo włóczegámi zowią/ [...] zówfze fię tułáiący/ nigdy nieftátieczni/ á włálnym rofkofzom y luboścíom obzárftwá fwego dogadzáięc/ we wzyftkim gorfzy fą niż owi íści Sárábáitowie. RegułaKlon F2v, F2.

AN, MN